

ПОСВІДЧЕННЯ ЧАСУ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДОКУМЕНТА

Право кожного громадянина України на одержання професійної правничої допомоги закріплено в статті 59 Конституції України. Серед правозахисних органів України нотаріат займає гідне місце – забезпечує реалізацію цього конституційного права громадян. Нотаріус посвідчує лише безспірні права та безспірні факти, у наявності яких він може переконатися безпосередньо або на підставі відповідних документів.

Україна належить до країн континентальної правової системи, що зумовлює схожість компетенції українського нотаріату з латинським. Основним законодавчим актом, який регулює діяльність нотаріату в державі, є Закон України «Про нотаріат».

У Законі міститься й перелік нотаріальних дій, які виконують нотаріуси. Документи, оформлені державними і приватними нотаріусами мають однакову юридичну силу.

Одним із завдань нотаріату в Україні є посвідчення фактів, що мають юридичне значення з метою надання їм юридичної вірогідності. Посвідчення окремих фактів, одним з яких є факт посвідчення часу пред'явлення документа, що передбачені статтею 34 Закону України «Про нотаріат», є юридичними діями. Посвідчення таких фактів відбувається за усним зверненням особи і не потребує від них письмової заяви з проханням посвідчити той чи інший факт. Нотаріальні дії щодо посвідчення фактів вчиняються нотаріусом незалежно від місцезнаходження а також місця проживання особи, яка звернулась за вчиненням такої нотаріальної дії.

Громадянам необхідно знати, що посадові особи місцевих рад, на яких покладено функції вчинення окремих нотаріальних дій, не мають права вчиняти дії щодо посвідчення фактів, про які йдеться.

Нотаріус посвідчує час пред'явлення йому особою документа згідно статті 83 Закону України «Про нотаріат». На підтвердження цієї обставини нотаріус робить посвідчувальний напис на документі із зазначенням особи, яка його пред'явила.

Посвідчення факту часу пред'явлення документа виникає з метою забезпечення пріоритету винаходу, раціоналізаторської пропозиції чи якоїсь іншої авторської праці з метою забезпечення себе від присвоєння авторства іншими особами, або з метою мати додатковий доказ авторства винаходу.

Для посвідчення цього факту автори можуть подавати описи винаходу або раціоналізаторської пропозиції іноді разом з кресленнями, схемами та ескізами, автореферати, тези та інше.

На практиці необхідність у вчиненні вказаної нотаріальної дії настає у разі ліквідації установи або організації, у відрядження до якої особа прибула. Не маючи можливості зробити відповідну відмітку на відрядному посвідченні стосовно факту і часу прибуття особи, громадянин може звернутись до нотаріуса, який посвідчить час пред'явлення відрядного посвідчення.

Перед вчиненням цієї нотаріальної дії нотаріус встановлює особу громадянина, який подав документ, і на підтвердження часу пред'явлення документу проставляє посвідчувальний напис безпосередньо на документі із

зазначенням особи, яка подала документ. Використання спеціальних бланків нотаріальних документів для вчинення цієї нотаріальної дії законодавством України не передбачено.

Громадянин подає документ у двох примірниках, на яких нотаріус проставляє посвідчувальний напис. Один примірник видається заявнику, а другий залишається в справах нотаріуса. В разі подання одного примірника, нотаріус виготовляє його копію, яка залишається у нотаріуса. Якщо документ викладено на двох чи більше аркушах, нотаріус після проставлення посвідчувального напису прошиває його та скріплює печаткою із зазначенням кількості аркушів документу. Коли ж подано декілька документів, посвідчувальний напис вчинюється на кожному документі окремо і кожний з них фіксується в реєстрі для реєстрації нотаріальних дій за своїм реєстровим номером.

Державний нотаріус
Дванадцятої київської
державної нотаріальної контори
Т.В.Матвієнко